



סיפורי

מעשיות גליון

לשלחן השבת



פרשת בא
י' שבט שנת תשפ"א
לפ"ק
שנה 1, גליון 4

יוצא אל יצי אנסדות היכל הקודש הרמ"ב

בָּנִים, וְעֵנָה וְשֵׁאִינוּ יוֹדַע כָּלֵל. וְהוֹדִיעוּ לְהַמְלִיךְ, וְשִׁלַּח
הַמְלִיךְ פְּקֻדָתוֹ (שְׁקוֹרִין אֻקְאָז) אַחֲרָיו, וְהִבִּיאוּ אוֹתוֹ
לְהַמְלִיךְ. וְהִתְחִיל הַמְלִיךְ לְדַבֵּר עִמּוֹ בְּטוֹב: הֲלֹא אַתָּה
יֹדַע, שְׁהִיְהוּדִים הֵם בְּיַדִּי לַעֲשׂוֹת בְּהֵם פְּרָצוֹנִי. עַל כֵּן
אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִמְּךָ בְּטוֹב שֶׁתִּתְפַּלֵּל שִׁיְהִיוּ לִי בָּנִים

ראש הישיבה שליט"א התחיל: רואים פה דבר מעניין, המלך האמין בתפלה כמו שרואים שהוא ביקש שהיהודים יתפללו עליו, ועדיין הוא בעצמו לא ביקש מהקב"ה אלא הוא ביקש מהיהודים שיתפללו עליו, וצריך להבין איך יכול להיות שהוא האמין בתפילה, ובכל זאת כשהיה לו צרה הוא לא התפלל? אלא זה הענין מה שצריכים שיהיה לאדם צדיק; אנשים שואלים תמיד: "מדוע צריך ללכת לצדיק כשיש צרה, הרי אפשר להתפלל בעצמו להקב"ה, הקב"ה מקשיב לכל אחד?" אומר ראש הישיבה שליט"א: אמת שהקב"ה מקשיב לכל אחד, אבל בלי הצדיק לא מתפללים.

וזה מפני שאדם שיש לו צרה לא עלינו ומתחיל

<<<

שבת קודש פרשת וישלח, שנת תשפ"א לברט קטן, ראש הישיבה שליט"א שבת בויליאמסבורג יע"א, בבוקר לאחר התפילה ראש הישיבה שליט"א המשיך בסיפורי מעשיות, מעשה ה', מבן מלך שהיה מאבנים טובות; והתחיל שוב את הסיפור מהתחלה.

בשבת התקיימה בבית המדרש עליה לתורה של חתן מתלמידי הישיבה, וראש הישיבה שליט"א התחיל את השיעור: בדרך כלל כשמתקיימת שמחה, לא מוסרים את השיעור בסיפורי מעשיות, אבל היות שהחתן נרו יאיר ביקש ממני שהוא רוצה שילמדו סיפורי מעשיות, כן נלמד; וראש הישיבה שליט"א פתח בשיעור.

מספר רבינו הקדוש:

מַעֲשֵׂה בְּמִלְךָ אַחַד שֶׁלֹּא הָיוּ לוֹ בָּנִים, וְהָלַךְ וְעָסַק בְּדִאקְמוֹרִים, כְּדִי שֶׁלֹּא תִהְיֶה מַלְכוּתוֹ נִהְפָּכֶת לְזָרִים, וְלֹא הוֹעִילוֹ לוֹ. וְנָזַר עַל הַיְהוּדִים שִׁיתְפַּלְלוּ בְּעִבְרוֹ שִׁיְהִיוּ לוֹ בָּנִים. וְהָיוּ הַיְהוּדִים מִבְּקָשִׁים וּמְחַפְּשִׁים צְדִיק, כְּדִי שִׁיתְפַּלֵּל וְיַפְעֵל שִׁיְהִיוּ לוֹ בָּנִים, וּבְקִשׁוֹ וּמִצְאוֹ צְדִיק גָּנוּז, וְאָמְרוּ לוֹ שִׁיתְפַּלֵּל שִׁיְהִיוּ לְהַמְלִיךְ

סיפור לשלחן השבת

מוהר"א"ש שואל (אשר בנחל חלק כב, ג' א' רפב), איך שיק המשיג טבע' הרי הכל זה ה' וגם הטבע מתנהל מה', ואם כן איך יש טבע? מסביר מוהר"א"ש שטבע זה מלשון טבעת. איך עושים שרשרת? לוקחים הרבה טבעות ומשחילים אותם אחת בשנייה עד שנהיה שרשרת. ככה ברא ה' את העולם, כל מה שקורה בעולם זה טבעת, טבעת אחת נקנסת בטבעת השנייה, ונהיה מזה דברים יפים.

כאשר אדם מסתפל במבט לאחור על כל מה שעבר עליו, הוא יראה כמה יפה ה'

הרי לא חסר לו כלום. מי אומר תהלים, קשה יום, מי ששבור לשברי שברים, הוא חושב מה, מי שצריך ישועה הוא מחזיק את התהלים ביד. אם כבר רואים את העשיר אומר תהלים, אז זה בגלל שעובר עליו משהו וכי; יוצא מזה שמה שאנחנו מקרבים לרבנו זה רק בגלל שעבר עלינו מה שעבר וכי, הקש"ים שעברו עלינו דחפו אותנו לרבנו, הסבל שסבלנו הביא אותנו שנחפש את ה'. כשמתפללים לאחור רואים שמפל צרה ומפל קשי שנראה כמו טבע' - טבעת, נהיה שרשרת יפה.

(עצתו אמנה וישב תשע"ח)

מנהיג את החיים שלו, כל מה שעבר עליו לטוב או לרעה, הכל היה עוד סבה מה' שיצא מזה מה שיצא.

מוהר"א"ש פותב שם, שהקש"ים שעוברים בחיים, הם טבעות להגיע לעצות של רבנו הקדוש. כי אם לאנשים היה הולך הכל טוב, אז היו שוכחים לגמרי מה'. כמו שחז"ל אומרים (תנחומא כי תצא, ג): "צריך אדם להחזיק טובה להקב"ה בזמן שהיסורין באים עליו, למה? שהיסורין מושכין את האדם להקדוש ברוך הוא".

אף פעם לא יראו את העשיר אומר תהלים; בשביל מה הוא צריך את התהלים,

של פותרי החלומות...

איך יתכן עצה אחרת בעולם מלבד תפילה? בואו נשאל את המטפל בעצמו: מה אתה עושה כשאתה עובר קשיים? איך אתה מסתדר בחייך? איך אתה מצליח לשרוד את הימים הקשים שלך אם לא על ידי תפילה?, הרי אין שום עצה מלבד תפילה.

אני אומר תמיד לבחורים שבאים לשאול אותי שמהגידי שיעור והמחנכים מתעקשים שהם צריכים ללכת לטיפול רגשי, לפסיכולוג וכדומה, אני עונה להם: אם ממש מכריחים אותך ללכת לדבר עם מטפל אז תלך, ותעשה טיפול למטפל, תטפל במטפל, תשאל אותו את השאלה הזאת: "מה אתה עושה מטפל יקר כשיש לך צרה, כשמישהו מעיק לך? תספר לו את העצה שאתה עושה, תלמד אותו את העצה של התפילה, תספר לו 'סיפורי תפילה' ותאמר לו: מה שאני צריך אני מבקש מה' וה' עזר לי כבר פעמים רבות, ואני אמשך לבקש מהקב"ה וכך איוושע גם מהצרה הזאת" ואמר ראש הישיבה: יש לי אין ספור סיפורים מתלמידי הישיבה שהכריחו אותם ללכת לדבר עם מטפלים ומה שראו "הרי זה בא ללמד" המטפל חשב שהוא מטפל בבחור, אבל "ונמצא למד", המטפל הקשיב לבחורצ'יק ושתה בצמא כל מילה.

אני יודע שאנשים מאד כועסים עלי כשאני מדבר נגד המטפלים, כי היום זה כבר המנהג... אז אסור כבר הרי לדבר על זה, אבל אני מרחם על עם ישראל שהם נלכדים ברשתם מידי יום ביומו בשעה שזה סתם שקר, זה לא עוזר, חבל על הזמן והכסף.

אם אנשים היו יודעים מה זה תפילה והתבודדות, העצה של לדבר עם הקב"ה בשפה שלנו, זה בריא לאדם, כמה זה מחזק את האדם - היו עוזבים כולם את פותרי החלומות, והיו עוסקים רק בזה, וזה יהיה כשמישיח יבוא. המשיח יכניס אמונה כל כך חזקה בכל אחד; במקום לבקש טובות מאנשים, במקום לדבר עם אנשים - יעסקו כולם רק באמונה כמו שכתוב: "כי מלאה הארץ דעה את ה', כמים לים מכסים",

כל העולם יעסוק רק בדיבור עם הקב"ה; ולזה יכולים לזכות כבר עכשיו, רבינו מלמד אותנו שלא נלך לאף אחד ולא נרוץ אחרי אף אחד - אלא נלך לקב"ה.

וראש הישיבה שליט"א פנה לחתן נ"ו: אתה עומד להתחתן עכשיו, קח את השכל שקיבלת

לבקש מה' להינצל ממנה, על פי רוב כשרואה שכבר ביקש הרבה פעמים ועדיין לא נענה - הוא מפסיק לבקש, ומסכם בדעתו: "אני כבר אבוד, 'אין לי תקוה' 'אני כבר לא אוושע' אין לו יותר כח להמשיך להתפלל, אבל אם האדם זוכה והולך לצדיק, הצדיק יחזק אותו שלא יעזוב את השי"ת, שימשיך להתפלל עד שיוושע לגמרי מהצרה.

לכן צריך אדם ללכת לצדיק, כי הצדיק יחזק אותו בתפילה ויזכיר לו תמיד שאין עוד עצה בעולם מלבד תפילה, הצדיק מחזק את האדם שהתפילה לא פועלת ברגע אחד, ואפילו אם בקשו כבר הרבה מאד פעמים - שלא יתייאשו אלא ימשיכו לבקש מהקב"ה כמו שאמרו חז"ל (ברכות לב:): "אמר רבי חמא ברבי חנינא, אם ראה אדם שהתפלל ולא נענה, יחזור ויתפלל", כמו שכתוב (תהלים כז, יד): "קוה אל ה', חזק ויאמץ לבך, וקוה אל ה'".

לכן ביקש המלך מהיהודים שיתפללו עבורו כי אין לו חיזוק לתפילה אפילו שהאמין בתפילה - אבל כשראה שביקש וחזר וביקש ולא נענה הוא הפסיק לבקש הלאה וביקש מיהודים אולי הם יכולים לבקש ולהתפלל עבורו.

וראש הישיבה שליט"א נכנס לשיחה נלהבת בענין 'תפילה' ואמר: על זאת צריך אדם לחזור היטב במשך כל חייו: 'אין שום עצה בכל העולם מלבד תפילה', אסור לתת שיבלבלו לכם את המח בכל השיגעונות החדשים של טיפולים, קבוצות תמיכה וכדומה, רחמנות עם ילדי ישראל שמנהיגי הדור הזה הם הפסיכולוגים... הדרכים שלהם זה דמיוניות ותו לא ואינם יכולים לעזור, והא ראייה שהמטפל אינו יכול לעזור לעצמו, אז איך הוא יכול לעזור לי?! כמו שרבינו אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סא): "יש מנהיגים שנקראים בשם רבי, ולא די שאינם יכולים אפילו להנהיג את עצמן, ומכל שכן שאינם יכולים להנהיג את אחרים".

כל האנשים שניסו קודם את הדרך של טיפולים הם יכולים לומר את מה שאמר יתרו (שמות יח, א): "עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלקים", חז"ל אומרים (מכילתא יתרו א, יב) שיתרו עבד את כל סוגי העבודה זרה, ולא הותיר אחד שלא עבד, וראה שהכל הבלים; את זה הם יכולים לומר: "עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלקים", יודע 'אני' שרק הקב"ה יכול לעזור לאדם, לאחר שכבר ניסיתי את כל העצות

שכל בעלי החיים מדברים עם הקב"ה, וכולם מודים להקב"ה, אז מתחיל האדם לחשוב 'מה איתי? האם אני גרוע יותר מכל בעלי החיים מהחמור, הציפור, הרי כל העולם מדברים עם הקב"ה, וכולם שרים להקב"ה, מה איתי, אז אני גם יתחיל לדבר להקב"ה', וכשמתחיל האדם לדבר עם ה' אז נענה ונושע מכל צרותיו.

ישנם כל כך הרבה סיפורים איך אדם נענה דרך התפילה, על ידי שהם מבקשים מהשי"ת: בויליאמסבורג קשה מאוד למצוא חניה, ואפשר להסתובב חצי שעה עד שמוצאים חניה, אבל אם יודעים מהעניין של תפילה, מבקשים מהקב"ה: "ריבוננו של עולם תעזור לי שאמצא חניה" ואז הקב"ה עוזר ומוצאים מהר חניה.

חז"ל אומרים (ירושלמי ברכות פרק ט, הלכה ח): "אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, ואי אפשר לשניהן בלא שכינה". איך יכולים האיש והאשה להכניס את השכינה שתשרה ביניהם? אומר ראש הישיבה שליט"א: שהבית מתקיים עם תפילה וכל דבר שצריכים מבקשים מה' זה נקרא להכניס את ה' ביניהם; אפשר לשבת בבית יפה, רכב יפה, אם מדברים עם ה' אז השכינה שורה שם.

וסיים ראש הישיבה שליט"א עם וורט יפה: מדוע מובילים את החתן מתחת לחופה, מדוע איננו יכולים ללכת בעצמו? אלא זה לימוד לחתן שיזכור שהוא מובל תמיד, הוא עוצם את עיניו והולך לאן שמובילים אותו. הסבא הזה רוצה איזה כיבוד, והסבא השני רוצה גם כן וכו', צריך לעשות כך וצריך לעשות אחרת וכו', אז מלמדים את החתן, תחדיר בעצמך את השכל הזה: לא איכפת לי מכלום; איני רוצה כלום, אני נותן לעניינים להתנהל כמו שהם, וראש הישיבה שליט"א נתן דוגמה, אם יורד גשם בחופה ונרטב השטריימל - שלא יפריע לו, תתן לקב"ה לנהל את העניינים, וכך יכולים להיות שמחים, כי כל זמן שאדם עוד רוצה משהו - עלול להפריע לו אם זה לא ילך כמו שהוא רוצה, אבל ברגע שאדם גומר בדעתו לא איכפת לי כלום, אני נותן להשם להנהיג אותי אז יוכל להיות שמח.

(ספורי מעשיות מעשה ה', מבן מלך שהיה מאבנים טובות, חלק ג, נלמד בשבת קודש פרשת וישלח, בבוקר לאחר התפילה, שנת תשפ"א לפרט קטן, בויליאמסבורג)

בישיבה 'מה שאתה צריך תבקש מהקב"ה' תחיה עם המעשה של רבינו איך שהמלך ניסה בתחילה את כל העצות כדי לזכות לילדים, אבל אחר כך הוא עזב הכל והלך להקב"ה, הוא נוכח לראות שרק זו העצה האמיתית שעוזרת,

וראש הישיבה שליט"א שיבח את החתן ני"ו ואמר: החתן הוא חתן יקר, מאז שהוא נכנס לישיבה מיד הוא התחבר ל'תפילה' ותמיד היה בא לספר לי את סיפורי התפילה שלו, איך שביקש מה' ונענה. וראש הישיבה שליט"א אמר: החתן ביקש מה' שהוא צריך רכב יפה והוא קיבל את זה, אנשים אחרים צוחקים מזה, מה? לא היה לך דברים טובים יותר לבקש, שביקשת רכב?!... אומר ראש הישיבה שליט"א: למעשה יש לו רכב יפה כי הוא ביקש מהקב"ה, ואתה שאתה צריך גם כן רכב אלא אתה חושב שלבקש מהקב"ה רכב זה מידי טיפשי, ולא נאה לך לבקש על זה, ולכן באמת אין לך רכב.

מהשם יתברך צריך לבקש הכל, שום דבר לא 'מידי קטן' בשביל לבקש וכן שום דבר לא 'מידי גדול' לבקש.

והמשיך ראש הישיבה שליט"א ואמר לחתן גרו יאיר: עוד מעט יום חופתך, תדע שאפשר לפעול הכל ביום החופה, וצריך לבקש על כל החיים שלא יחסר כלום, כמו שידוע הסיפור על בת רבינו שהגיעה לרבינו ואמרה בצער שהמשרתת שלה עזבה אותה והיא צריכה משרתת אחרת לעזרה בבית, שאל אותה רבינו: "האם ביקשת מהקב"ה על משרתת כשעמדת מתחת לחופה?" מכאן רואים את הכח שיש לחתן וכלה ביום החופה, שהם יכולים לפעול ביום זה הכל.

ועוד אמר ראש הישיבה שליט"א לחתן גרו יאיר: אתה הולך לגור בטאהש, הרי תצטרך לנסוע שעות ארוכות בדרך הלוך וחזור, מה תעשה שבע שעות רצופות ברכב? הרי אין מה לעשות כך הרבה זמן, אז יש לך הזדמנות אדירה לנצל את הזמן להתענג עם העצה של 'התבודדות', תדבר ותשוחח עם הקב"ה, תודה לה' על החסדים שעושה איתך ותבקש ממנו על כל מה שמפריע ומציק לך, ואז כל הדרך תהיה לך ממש גן עדן בעולם הזה.

ושאל ראש הישיבה שליט"א אנשים אחדים: האם שמעת מהסגולה של ארבעים יום לומר פרק שירה? איך עובדת סגולה זו? רק כשאדם אומר ארבעים יום פרק שירה, ומתבונן על תוכן המילים,

מכתב לכבוד יום ההילולא הקדוש של כ"ק מרן מוהרא"ש זכותו יגן עלינו שיוצא בשבוע הבא, שבת קודש פרשת בשלח הבא עלינו לטובה.

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א, לקראת היום הגדול שמתקרב, יום ההילולא קדישא של כבוד קדושת מרן מוהרא"ש זי"ע, רציתי לשאול אם תוכלו לכתוב לי קצת עובדות והנהגות שראיתם במשך השנים אצל מוהרא"ש. תודה רבה

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בשלח, ז' שבט, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר קיבלתי את מכתבך.

מוהרא"ש ז"ל התמסר כל חייו למען הזולת; הלך לו בחיים שעוד יהודי ידע מה' שעוד יהודי ידע שיש לו עדיין תקנה. ומי מדבר כשזה הגיע לשלום בית; הלך לו בחיים שעוד יהודי יהיה לו שלום בית, כשזה הגיע לעזור לעוד זוג, מוהרא"ש היה מניח הכל בצד, כדי ללמד אתם כיצד להסתדר בחיים.

כאשר היום שואלים את רבי נחמן מטולטשין ז"ל שיספר איזה מופת שראה אצל רבי נתן, הוא היה אומר: "המופת זה אני - מ'נחמן שואב מים' נהיה 'ר' נחמן מטולטשין"; בילדותו הוא התייתם ל"ע, ודודו גדל אותו, פעם אחת הגיע רבי נתן לעיר טולטשין והוא התארח אצל הדוד ההוא. כשרבי נתן אמר שם תורה, בין השומעים היה גם רבי נחמן מטולטשין שהיה אז בחור צעיר, והוא שמע איך שרבי נתן אומר: "העולם איננו ולא שייך לקבל אותו, תורה ותפלה זאת מציאות קיימת, ואפשר לקבל אותם"; המילים האלו נחקקו בלבו והוא מיד נקשר עם רבי נתן.

כאשר ראה רבי נתן שהבחור נחמן יש בו הרבה תמימות, הוא קירב אותו והדריך אותו כיצד ללמוד וכו', עד שהוא גדל ונהיה רבי נחמן מטולטשין; אז הוא היה אומר: "המופת זה אני - מ'נחמן שואב מים' נהיה 'ר' נחמן מטולטשין".

הצדיק הקדוש בעל הקדושת לוי זי"ע נסע בצעירותו לשהות כמה שבועות בצל רבו הקדוש המגיד הגדול ממעזריטש זי"ע,

כאשר חזר הביתה, חמיו שהיה מתנגד גדול לחסידים שאל אותו: "מה למדת אצל רבך?" הוא ענה: "למדתי שיש אלקים בעולם", חמיו צחק ממנו ואמר לו: "מי לא יודע שיש אלקים בעולם, אתה יכול לשאול את השפחה היא גם תגיד לך שיש אלקים בעולם", ככה הוא עשה ולשאלתו ענתה השפחה: "מה השאלה בכלל? בודאי שיש אלקים בעולם!".

הוא שאל את חתנו: "לאיזה צורך נסעת לכל הרבה זמן, תראה את השפחה, היא יודעת את כל זה גם בלי לנסוע לרבי?!" נענה הצדיק הקדוש מברדיטשוב ואמר לחמיו: "כן כן, היא אומרת שיש אלקים בעולם, אבל אני חי עם זה".

במילים האלו מונח הרבה מאוד; אנשים שואלים כל הזמן למה צריכים את רבנו הקדוש, וכאשר עונים להם שאנחנו צריכים את רבנו כי הוא מכניס בנו אמונה - שנחיה עם ה', ונבקש ממנו הכל, אז הם תמהים ואומרים: "מי לא יודע שיש ה' ואפשר לבקש ממנו הכל?!" אבל האמת היא ש"כולם יודעים שיש ה' בעולם, אבל אנחנו חיים עם ה'".

זה מה שאני יכול לספר ממוהרא"ש, וזה המופת של מוהרא"ש, הוא לקח יהודים פשוטים וקירב אותם לה'. כשאני מסתכל על עצמי אני חושב לעצמי: 'זה המופת הכי גדול של מוהרא"ש, שהוא הכניס בי שיש ה' בעולם, ושאני ידבר אל ה'".

תראה מה שרבי נתן הקדוש כותב: (שיחות הר"ן, סימן רמ"ט): "ועקר החדושים והמופתים הנוראים שראינו ממנו ז"ל, הוא רק בענין התקרבות ישראל לאביהם שבשמים, שתיכף שנכנס אחד אצלו ורצה להתקרב להשם יתברך, תכף נהפך מיד לאיש אחר ממש".

כשמבקשים ממני שאספר מופתים ממוהרא"ש ז"ל, אני מספר את מה שבעיני המופת הכי גדול, שאדם למעלה מחמשים שנה יעמוד וידבר עם אנשים, בו בזמן שרובם ככולם של האנשים שהוא עזר, התהפכו אחרי זה להיות מתנגדים עליו; הרבה רבנים ומנהיגי עדות - גם בברסלב וגם בעולם קבלו חיזוק מהצדיק הזה, אבל דברו עליו בזלזול, והחידוש הוא: "ויפנו משם האנשים - וילכו סדומה, ומוהרא"ש עודנו עומד לפני ה'..."

מוהרא"ש המשיך ללכת בדרכו, הוא המשיך לגלות את העצות של רבנו לכולם, המשיך לכתוב ספרים שמחזקים ומחיים את כל העולם בלי שום גוזמא.

חז"ל מספרים (עבודה זרה ח:): שהרומים גזרו על היהודים שאסור לתת סמיכה לרבנים חדשים, ומי שיתן סמיכה יהרגו אותו ואת כל אנשי העיר שבו נתנו את הסמיכה וכו'. אומרים חז"ל: "ברם זכור אותו האיש לטוב ורבי יהודה בן בבא שמו" כי בלעדיו היה נשכח כמה הלכות, מה הוא עשה? הוא לקח חמשה תנאים והתחבא אתם בין שני הרים, ונתן להם שם סמיכה. כאשר הוא הבחין שהרומים מתקרבים אז הוא אמר לתלמידיו: "תברחו, כדי שתשארו בחיים", שאלו אותו התלמידים: "רבי, ואתה מה תהא עליך?" הוא היה מבוגר ולא היה שייך שיברח, הוא ענה להם: "הריני מוטל לפנייהם כאבן שאין לה הפוכין" אני אשאר כאן כמו אבן שלא מרגיש כלום, אפלו שיהרגו אותי, העיקר שאתם תנצלו.

התלמידים אכן הצליחו להנצל, ואותו תפסו, מספרת הגמרא: "לא זזו משם עד שנעצו לגופו שלש מאות לולניאות של ברזל, ועשאוהו לגופו ככברה".

זהו מופת, וזהו צדיק; הוא מוכן שאותו ידקרו בשלש מאות סכינים הכל כדי שהתורה לא תשכח מעם ישראל. כמה שמדברים נגדו, וכמה שיורקים עליו, הוא בעיניו בטל ומבוטל, וממשיך הלאה בעבודה הקדושה לפרסם את ה' בעולם.

רבנו אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן עב) שאדם צריך להתרגל להיות כמו אדמה, האדמה כמה שדורכים עליה יורקים עליה וזורקים אשפה עליה, לא אכפת לה וכו', וממשיכה להוציא פירות טובים וכל צרכי האדם. ממנה צריכים ללמוד תמיד לתרום ולתת לזולת, אפילו שיורקים עליך ומדברים נגדך, שתמשיך להיות טוב לכולם.

זהו על קצה המזלג מה שאני יכול להגיד לך שראיתי אצל מוהרא"ש; הוא היה כאסקופה הנדרסת למען עם ישראל.

ה' יעזור שנלך בדרכיו, שנפיץ את העצות הקדושות של רבנו, עד שנזכה לגאולה השלמה במהרה בימנו אמן.

(ספר עֲצוֹתוֹ אֲמוֹנָה חֵלֶק ג, סימן ריב)